

Ενάντια στον κίνδυνο νέων πολέμων - Μόνη λύση η κοινή, διεθνιστική πάλη του εργατικού κινήματος, των λαών και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου
Κάτω όλοι οι αντιδραστικοί Μνημονιακοί και οι κυβερνήσεις τους - Ενάντια στον μιλιταρισμό και τους εξοπλισμούς - Έξω ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, βάσεις

Τα πρόσφατα επεισόδια στα Ίμια δείχνουν για ακόμα μια φορά τους τεράστιους κινδύνους που απειλούν τους λαούς και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου (και σε όλη την περιοχή), εξαιτίας της πολιτικής των δύο αρχουσών αστικών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία, που είναι εξίσου αντιδραστικές. Μια αντιπαράθεση που οξύνεται επικίνδυνα, κυρίως επειδή είναι κομμάτι ενός παζλ γιγάντιων συγκρούσεων ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές στην ευρύτερη περιοχή, με επίκεντρο την προσπάθεια των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ για περικύκλωση και ήττα της Ρωσίας, την εκμετάλλευση της ενεργειακής λείας.

Η προσπάθεια της ελληνικής αστικής τάξης να παρουσιαστεί ως θύμα, αναφερόμενη στο «διεθνές δίκαιο», είναι μόνο μια απόπειρα συγκάλυψης του αντιδραστικού ρόλου του ελληνικού καπιταλισμού. Η κατάσταση στη Μέση Ανατολή, η κρίση της Τουρκίας και τα πολλά προβλήματα του Ερντογάν με ΗΠΑ και ΕΕ, η ανάγκη των ΗΠΑ για ανάσχεση της επιρροής της Ρωσίας (πλέον και της Κίνας) από τη Μαύρη Θάλασσα ως τη Μεσόγειο, έχουν αντικειμενικά αναβαθμίσει την γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας για τα σχέδια των ιμπεριαλιστών (των ΗΠΑ). Με αυτό ως πραγματικό έρεισμα (μαζί με την διαχρονική σημασία των βάσεων στην Ελλάδα και των δεσμών της με ΗΠΑ-ΝΑΤΟ), η ελληνική αστική τάξη επιχειρεί να επωφεληθεί, με την πολιτική του «πόλου σταθερότητας», του πιο πρόθυμου και κατάλληλου συμμάχου και εξυπηρετητή των αμερικανονατοϊκών σχεδίων.

Είναι μια πορεία προσεκτικά σχεδιασμένη, που έχει επιταχυνθεί μετά την πρόσφατη επίσκεψη Τσίπρα στον Τραμπ. Ένας ρόλος και μια πολιτική ακραία φιλοατλαντικά, φιλοϊμπεριαλιστικά, μιλιταριστικά και αναγκαστικά εθνικιστικά, εξαιρετικά επικίνδυνα για τον ελληνικό λαό (σημαίνουν και μια τεράστια επιπλέον οικονομική αφαίμαξη) και όλους τους λαούς της περιοχής - και με απαραίτητα στοιχεία:

§ Νέους γύρους εξοπλιστικών προγραμμάτων.

§ Αναβάθμιση και επέκταση των βάσεων στην Ελλάδα σε κομβικά αμερικανονατοϊκά ορμητήρια.

§ Ένταξη της Ελλάδας σε μια ζώνη αποκλεισμού της Ευρώπης από το ρωσικό φυσικό αέριο και αποκλειστικής ενεργειακής εξάρτησης της τελευταίας από τις ΗΠΑ.

§ «Άξονας» με την Κύπρο και με τα αιματοβαμμένα καθεστώτα της Αιγύπτου και του Ισραήλ, επέκταση αυτών των συμμαχιών/συνεργασιών και με άλλα αντιδραστικότερα καθεστώτα, όπως της Ιορδανίας και της Σ. Αραβίας.

§ Ακόμα μεγαλύτερη καταπάτηση των δημοκρατικών ελευθεριών, με την πιο ενεργή εμπλοκή «στον αντιτρομοκρατικό αγώνα και την ανταλλαγή πληροφοριών» (όπως είπε ο Τσίπρας στην επίσκεψή του στις ΗΠΑ).

Τα επιδιωκόμενα ανταλλάγματα για τον ελληνικό καπιταλισμό δεν είναι αμελητέα (ακριβώς το αντίθετο ισχύει για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού), δεδομένης και της κατάστασης που έχει βρεθεί (χρεοκοπία, κρίση, αδυναμία χάραξης μιας «αυτόνομης» πολιτικής και στρατηγικής κ.ά.). Όχι τόσο για αμερικανικές ή άλλες επενδύσεις, αυτά είναι για προπαγανδιστική κατανάλωση. Κυρίως πρόκειται για κάποιες καλές συμφωνίες για ελληνικές επιχειρήσεις (υπάρχουν τέτοιες στον τομέα της ενέργειας και κυρίως με το Ισραήλ) – και βέβαια για την εγγύηση ότι δεν θα αφηθεί στην τύχη του από τους ιμπεριαλιστές, ειδικά τις ΗΠΑ. Για την ελληνική αστική τάξη, τα «εθνικά θέματα» και ένας σάπιος εθνικισμός, «εταίρος» του αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού, με δέλεαρ την αναβάθμιση σε «γεωπολιτική δύναμη», είναι χρήσιμα εργαλεία επίσης για να ελέγξει την εσωτερική κατάσταση, να αποπροσανατολίσει, αποπλίσει και αλυσοδέσει το εργατικό κίνημα. Αυτό έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές στο παρελθόν, αλλά σήμερα γίνεται ίσως ακόμα πιο αναγκαίο και σε μεγαλύτερη κλίμακα, λόγω της τεράστιας κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού και των πολύ μεγάλων απαιτήσεων των σχεδίων των αμερικανονατοϊκών ιμπεριαλιστών στην περιοχή.

Ωστόσο, αυτό το στοίχημα του ελληνικού καπιταλισμού, ότι αρκεί η στήριξη των ΗΠΑ για ν' αντιμετωπίσει τη σύνθετη, εκρηκτική κατάσταση στην περιοχή, είναι εξαιρετικά υψηλού ρίσκου, αν δεν κινδυνεύει αυτή η πολιτική να τιναχτεί στον αέρα. Οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν οι ίδιες μεγάλες κρίσεις και προκλήσεις διεθνώς, δεν θα λογαριάσουν την καλή πίστη και φιλία της ελληνικής αστικής τάξης, αν χρειαστεί να έρθουν σε κάποιες συμβιβαστικές

διευθετήσεις στην περιοχή με τους ανταγωνιστές της. Έτσι, η πολιτική του «Αμερικάνου φίλου» μπορεί να αποδειχτεί εντελώς κενή ή να γυρίσει στο αντίστροφό της. Η προσπάθεια του ελληνικού καπιταλισμού να ξεπεράσει την τεράστια κρίση του με το να γίνει το πρωτοπαλίκارο των ΗΠΑ και του NATO στην περιοχή, είναι ένας αντιδραστικός τυχοδιωκτισμός, που ο ελληνικός λαός κινδυνεύει να πληρώσει πάρα πολύ ακριβά.

Είναι αλήθεια ότι σήμερα υπάρχουν ισχυρά σημάδια μιας επιθετικής πολιτικής της Τουρκίας για την αναθεώρηση δεδομένων στην περιοχή σε βάρος του ελληνικού καπιταλισμού (διεκδίκηση εδαφών, στρατιωτικό μπλοκάρισμα στις γεωτρήσεις στην Κύπρο κ.λπ.). Αυτά, όμως, δεν προκύπτουν παρά από τη λογική του ανταγωνισμού των δύο αστικών τάξεων, των αναδιατάξεων και κλονισμών λόγω των ανταγωνισμών/συγκρούσεων στην περιοχή κ.λπ. Δηλαδή, από δεδομένα που σε άλλες ιστορικές περιόδους είχαν ωφελήσει τον ελληνικό καπιταλισμό. Έτσι, αυτά δεν σημαίνουν ότι το εργατικό κίνημα πρέπει να υποστεί την ταξική ανεξαρτησία του, να στοιχηθεί με την αστική τάξη της χώρας του. Άλλωστε, η ελληνική αστική τάξη συντάσσεται με τον πιο επιθετικό και επικίνδυνο ιμπεριαλιστή, τις ΗΠΑ, που την κάνει εκ των πραγμάτων πολλαπλά αντιδραστική!

Γι' αυτό και είναι εντελώς λάθος, ή μια ολόψυχη προσχώρηση στον αστικό εθνικισμό, η στάση δυνάμεων στην Αριστερά και το εργατικό κίνημα, κύρια των ρεφορμιστών (με πιο χαρακτηριστικό το ΚΚΕ, αλλά και τη ΛΑΕ κ.ά.), που μιλάνε με αστική γλώσσα και επιχειρήματα για υπεράσπιση των «κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας» κ.ο.κ. **Αυτή η στάση δεν έχει καμία σχέση με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, με την στάση των πραγματικών, των διεθνιστών Κομμουνιστών.**

Μόνη εγγύηση για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των λαών, για τον πόθο τους για μια ειρηνική ζωή, για να μη ζήσουν νέες εκατόμβες από τον πόλεμο και την προσφυγιά, είναι η κοινή αντιπολεμική και αντιιμπεριαλιστική πάλη, ενάντια σε όλες τις αντιδραστικές αστικές τάξεις και πρώτα πρώτα ο καθένας ενάντια στη «δική του» αστική τάξη. Είναι η πάλη ενάντια στους εξοπλισμούς, τις βάσεις και τον μιλιταρισμό, για να διώξουμε τις ΗΠΑ και το NATO, κάθε ιμπεριαλιστή από την περιοχή. Είναι ο διεθνισμός του εργατικού κινήματος, ο στόχος για την επιβολή επαναστατικών Κυβερνήσεων των Εργαζομένων, για μια σοσιαλιστική ένωση των λαών, μέσα στις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Αθήνα, 15.2.2018

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ